

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 87.388 van 18 mei 2000
in de zaken A. 57.888/VII-12.580
59.948/VII-12.717
62.279/VII-12.995
73.262/VII-15.221.**

In zake : de b.v.b.a. RUVA,
die woonplaats kiest bij
advocaat M. DENYS,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Grote Hertstraat 12

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de
Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
advocaat J. BOSSUYT,
kantoor houdende te BRUGGE,
Bossuytlaan 35.

D E R A A D V A N S T A T E, VIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat de b.v.b.a. RUVA op 9 mei 1994 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van het besluit van 21 maart 1994 van de minister vice-president van de Vlaamse regering en Vlaamse minister van leefmilieu en huisvesting waarbij haar beroep tegen de beslissing van 19 november 1993 van het bestuur milieu-inspectie West-Vlaanderen van AMINAL houdende het opleggen van dwangmaatregelen, met name het ontruimen van niet-vergunde stallen gelegen aan de Schareststraat 28 te Oostkamp (deelgemeente Ruddervoorde), ongegrond wordt verklaard en de beroepen beslissing wordt bevestigd (A. 57.888);

Gezien het verzoekschrift dat de b.v.b.a. RUVA op 19 september 1994 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van het besluit van 26 juli

1994 van de minister vice-president van de Vlaamse regering en Vlaamse minister van leefmilieu en huisvesting waarbij haar beroep tegen de dwangmaatregel opgelegd bij aangetekende brief van 17 mei 1994 van het bestuur milieu-inspectie van AMINAL West-Vlaanderen, met name het ontruimen van de niet-vergunde stallen gelegen op bovenvermeld adres tegen uiterlijk 1 juli 1994, ongegrond wordt verklaard en de beroepen dwangmaatregel wordt bevestigd (A. 59.948);

Gezien het verzoekschrift dat de b.v.b.a. RUVA op 10 februari 1995 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van het besluit van 12 december 1994 van de minister vice-president van de Vlaamse regering en Vlaamse minister van leefmilieu en huisvesting waarbij haar beroep tegen de beslissing van 15 september 1994 van het bestuur milieu-inspectie West-Vlaanderen van AMINAL houdende het opleggen van dwangmaatregelen, met name het verbod om niet-vergunde stallen gelegen op het bovenvermeld adres nog verder op te vullen met mestvarkens, ongegrond wordt verklaard en de beroepen beslissing wordt bevestigd (A. 62.279);

Gezien het verzoekschrift dat de b.v.b.a. RUVA op 14 februari 1997 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van het besluit van 20 december 1996 van de Vlaamse minister van leefmilieu en tewerkstelling waarbij haar beroep tegen de beslissing van 17 april 1996 van de afdeling milieu-inspectie van West-Vlaanderen van AMINAL, houdende verzegeling van de toevoer van de voedersilo's voor de niet-vergunde varkensstallen gelegen op het meervermelde adres, ongegrond wordt verklaard en de beroepen beslissing wordt bevestigd (A. 73.262);

Gelet op het arrest nr. 53.753 van 15 juni 1995 waarbij de vordering tot schorsing van de

tenuitvoerlegging van het bestreden besluit in de zaak A. 59.948 wordt verworpen;

Gelet op het arrest nr. 59.225 van 25 april 1996 waarbij de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit in de zaak A. 62.279 wordt verworpen;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord in de zaken, gekend onder de nummers A. 57.888, A. 62.279 en A. 73.262;

Gezien de toelichtende memorie in de zaak A. 59.948;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur C. ADAMS;

Gelet op de beschikking van 9 juni 1999 tot voeging van de zaken;

Gelet op de beschikking van 10 juni 1999 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de regelmatig gewisselde laatste memories;

Gelet op de beschikking van 24 januari 2000 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 17 februari 2000;

Gehoord het verslag van Staatsraad R. STEVENS;

Gehoord de opmerkingen van advocaat P. VAN WESEMAEL die, loco advocaat M. DENYS verschijnt

voor de verzoekende partij, en van advocaat J. BOSSUYT, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur C. ADAMS;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Rechtspleging

Overwegende, wat de zaak A. 59.948 betreft, dat de verwerende partij, nadat de verzoekende partij een toelichtende memorie had ingediend, een "memorie van antwoord minstens nota geldende als inlichtingen nuttig om de ontvankelijkheid en de gegrondheid te beoordelen ..." heeft neergelegd; dat deze memorie uit de debatten moet worden geweerd, omdat, eensdeels, ingeval bedoeld als memorie van antwoord, zij laattijdig werd ingediend, anderdeels, ingeval bedoeld als "nota geldende als inlichtingen", dergelijk stuk niet in het algemeen procedurereglement is voorzien;

2. Feiten

Overwegende dat de feitelijke gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

2.1. De verzoekende partij baat een varkens-bedrijf uit te Oostkamp (deelgemeente Ruddervoorde), Scharestraat 28, en dit op grond van een exploitatievergunning geldend tot 28 mei 2000, "voor maximum 500 mestvarkens per stal". De verzoekende partij geeft toe dat op het ogenblik van de oorspronkelijke aanvraag het bedrijf uit acht stallen bestond.

2.2. Nadien werden nog verschillende bouwvergunningen voor nieuwe stallen verleend.

Uiteindelijk werden zestien stallen gebouwd.

Er werden evenwel geen exploitatie- of milieuvergunningen meer verleend.

2.3. Op 2 april 1992 en op 29 oktober 1992 stelt de milieu-inspectie van West-Vlaanderen processen-verbaal van overtreding op wegens het houden van 8.500 mestvarkens, daar waar slechts 4.000 varkens werden vergund.

2.4. Op 10 juli 1992 vraagt de verzoekende partij aan de bestendige deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen een milieuvergunning voor de uitbreiding van haar bedrijf met onder meer 5.540 mestvarkens.

Deze aanvraag wordt op 5 november 1992 geweigerd.

2.5. De verzoekende partij stelt op 11 december 1992 beroep in tegen deze weigering bij de bevoegde gemeenschapsminister.

Op 23 april 1993 ontvangt de verzoekende partij een aangetekend verzonden schrijven van de bestuursdirecteur van het bestuur milieuvergunningen waarin wordt gesteld dat, vermits slechts 10.000 frank dossiertaks werd betaald in plaats van 20.000 frank, het beroepschrift van de verzoekende partij "van rechtswege onontvankelijk wordt", zodat daarover "geen uitspraak ten gronde door de bevoegde Gemeenschapsminister kan gedaan worden" en het dossier dan ook zonder verder gevolg wordt geklasseerd.

De gemeenschapsminister deelt op 28 april 1993 mee "dat het betalen van onvoldoende dossiertaks geen aanleiding kan geven tot een onontvankelijk beroep. In dergelijke gevallen dient de administratie het resterende bedrag na te vorderen". De verzoekende partij

wordt uitgenodigd het resterende bedrag te betalen en het betalingsbewijs onverwijld aan het bestuur milieuvergunningen te bezorgen.

Op 29 april 1993 stuurt de verzoekende partij het desbetreffende betalingsbewijs aan het bestuur milieuvergunningen.

Dezelfde partij heeft geen annulatieberoep aangetekend tegen de op 23 april 1993 ontvangen onontvankelijkverklaring van haar administratief beroep.

2.6. Op 5 november 1993 wordt door de milieu-inspectie een nieuw proces-verbaal van overtreding opgesteld ten laste van de verzoekende partij. Vastgesteld wordt dat 7.308 mestvarkens worden gehouden in plaats van de toegelaten 4.000.

De milieu-inspectie betekent op 19 november 1993 aan de verzoekende partij een dwangbevel om de niet vergunde stallen uiterlijk op 1 februari 1994 te ontruimen.

Met het in de zaak A. 57.888 bestreden besluit wordt het beroep van de verzoekende partij tegen de voormelde dwangmaatregel verworpen.

2.7. Op 5 mei 1994 stelt het bestuur milieu-inspectie nogmaals een proces-verbaal van overtreding lastens de verzoekende partij op waarin onder meer wordt vastgesteld dat 8.111 mestvarkens aanwezig zijn op het bedrijf.

Op 17 mei 1994 wordt de verzoekende partij opnieuw bevolen, ditmaal tegen uiterlijk 1 juli 1994, de niet-vergunde stallen te ontruimen.

Het tegen deze dwangmaatregel door de verzoekende partij ingesteld beroep wordt op 26 juli 1994 met het in de zaak A. 59.948 bestreden besluit verworpen.

2.8. Op 12 september 1994 wordt tegen de verzoekende partij opnieuw een proces-verbaal van

overtreding opgesteld, waarin wordt vastgesteld dat 9.078 varkens worden gehouden.

Het tegen deze dwangmaatregel door de verzoekende partij ingesteld beroep wordt op 12 december 1994 met het in de zaak A. 62.279 bestreden besluit verworpen.

2.9. Op 17 april 1996 wordt tegen de verzoekende partij het zoveelste proces-verbaal van overtreding opgesteld, waarin thans wordt vastgesteld dat 8.455 varkens worden gehouden.

Het tegen deze dwangmaatregel door de verzoekende partij ingesteld beroep wordt op 20 december 1996 met het in de zaak A. 73.262 bestreden besluit verworpen.

2.10. Lastens de zaakvoerster van de verzoekende partij en die partij zelf werd tevens een strafvordering ingesteld, wegens het uitbaten zonder voorafgaande vergunning, van onder meer zeven varkensstallen met telkens 500 à 600 mestvarkens.

De voornoemde zaakvoerster werd bij arrest van het Hof van Beroep te Gent van 19 december 1997, schuldig bevonden aan de vermelde feiten.

Het arrest steunt hierbij op de vaststelling dat de verzoekende partij geen aanspraak kan maken op een stilzwijgende milieuvergunning.

Een voorziening in cassatie tegen dit arrest werd verworpen;

3. Ontvankelijkheid van de beroepen

3.1. Overwegende dat de verwerende partij in de zaken nrs. A. 57.888 en A. 62.279 bij wege van exceptie aanvoert dat de verzoekende partij niet over het vereiste wettig belang beschikt, omdat zij beoogt een

onwettige toestand, namelijk uitbaten zonder de vereiste vergunning, te bestendigen;

3.2.1. Overwegende dat de exceptie gegrond is, en in de twee niet onder punt 3.1 vermelde zaken ambtshalve moet worden opgeworpen, indien de verzoekende partij niet zou blijken te beschikken over de door artikel 4 van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning (milieuvergunningsdecreet) vereiste voorafgaandelijke milieuvergunning voor het exploiteren van de varkens waarop de dwangmaatregelen betrekking hebben; dat alsdan immers de vernietiging van die dwangmaatregelen het op onwettige wijze uitbaten van de desbetreffende varkens aantallen zou bestendigen;

3.2.2. Overwegende dat in het eerste middel van de vier beroepen de verzoekende partij aanvoert over een stilzwijgende vergunning voor die varkens te beschikken;

3.2.3. Overwegende dat door het hoger vermelde arrest van het Hof van Beroep te Gent van 19 december 1997, dat kracht van gewijsde heeft, werd gewezen dat de verzoekende partij nooit over een stilzwijgende milieuvergunning voor de kwestieuze varkens heeft beschikt; dat het desbetreffende middel -dat overigens ook door de Raad van State in zijn kortgedingarresten betreffende de zaken A. 59.948 (arrest nr. 53.753, van 15 juni 1995) en A. 62.279 (arrest nr. 59.225, van 25 april 1996) als niet ernstig werd verworpen- alleen al om die reden moet worden afgewezen;

3.2.4. Overwegende dat het enige andere middel dat in de vier zaken wordt ingeroepen niet tot de conclusie van het bestaan van een stilzwijgende vergunning kan leiden, maar integendeel, indien het gegrond bevonden zou worden, tot het definitief worden van de beroepen dwangmaatregelen zou doen besluiten, vermits het inhoudt

dat de verwerende partij te laat over de administratieve beroepen heeft beschikt;

3.3. Overwegende dat uit wat voorafgaat volgt dat de verzoekende partij niet het wettig vereiste belang bij haar vorderingen heeft en dat deze derhalve alle onontvankelijk zijn,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De beroepen worden verworpen.

Artikel 2.

De kosten van de beroepen, bepaald op zestien duizend frank, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op achttien mei tweeduizend, door de VIIe kamer, die was samengesteld uit :

Mevr.	M.-R. BRACKE,	kamervoorzitter,
de HH.	R. STEVENS,	staatsraad,
	D. MOONS,	staatsraad,
Mevr.	A. WIJNANTS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. WIJNANTS.

M.-R. BRACKE.